

det ene lands statsborgere i det andet land, og at der herefter af myndighederne i de respektive lande meddeles de fornødne individuelle opholdstilladelser og arbejdstilladelser.

En aftale med de andre nordiske lande om, at Norden skal betragtes som en enhed i fremmedretlig henseende, kan medføre, at det bliver nødvendigt at meddele justitsministeren endnu videregående bemyndigelse, hvilket man dog — så længe disse forhold ikke er ganske afklaret — ikke har ment at burde give udtryk i forslaget.

Til § 11.

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår den også i T. § 3 forudsatte pligt for enhver dansk og fremmed statsborger til ved ind- og udrejse at melde sig til paskontrollen og forevise sin rejselegitimation, forsåvidt der er foreskrevet tilsyn med den pågældendes ind- eller udrejse.

Når man — i modsætning til forslagets øvrige bestemmelser, der alene vedrører udlændinge, — har ladet denne bestemmelse omfatte også danske statsborgere, er det af praktiske grunde, idet man ellers havde måttet optage en ganske enslydende bestemmelse i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om pas til danske statsborgere m. v.

Redaktionen af den justitsministeren tilagte bemyndigelse er sket med hensyntagen til de nordiske parlamentariske drøftelser, der for tiden finder sted.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til T. § 4, 1. pkt., dog at forslaget også medtager førere af luftfartøjer, der i den nævnte henseende må ligestilles med skibsførere.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 svarer til T. § 1, stk. 2, dog at forslaget også her medtager besætninger på luftfartøjer.

Til § 12.

Bestemmelserne svarer i det allervæsentligste til de i T. § 9 indeholdte regler om anmeldelsespligt for udlændinge. I henhold til den justitsministeren ved stk. 4 i T. § 9 tilagte bemyndigelse er der ved justitsministeriets bekendtgørelse nr. 160 af 30. marts 1946 om pastvang m. v. i afsnit III fastsat nærmere bestemmelser om anmeldelsespligt for udlændinge, ligesom der ved en særlig bekendtgørelse nr. 161 af samme dato er truffet nærmere bestemmelser om anmeldelsespligt for logigivere. Den i T. § 9, stk. 4, givne bemyndigelse for justitsministeren til iøvrigt at fastsætte særlige regler om udlændinges meldepligt under deres ophold her i landet er optaget i § 13, stk. 2. Med hensyn

til den i stk. 1 omhandlede pligt til at give politiet meddelelse om personer, der overnatter i telt, bemærkes, at der ikke hidtil i medfør af den justitsministeren ved T. § 9, sidste stykke, givne bemyndigelse er fastsat sådanne bestemmelser, da forholdene ikke har gjort dem påkrævet. Med den udvikling, der er sket på dette område, må man dog regne med muligheden af, at der kan opstå en praktisk trang til en kontrol for at forhindre, at udlændinge skal kunne holde sig skjult ved at bo i telt.

I stk. 2 har man som en ny bestemmelse foreslået, at værten skal kræve udlændingens legitimation (pas eller lignende) forevist. Efter den gældende regel er der alene pligt til at afæske vedkommende oplysning om legitimationen.

I T. § 9, stk. 6, er der hjemmel for justitsministeren til at pålægge hotelejerne, gæstgivere m. v. foruden at give daglige meddelelser at føre en af politiet autoriseret protokol. Med henblik på eventuelle bestemmelser om meddelelsespligt for visse teltlejre, hvor det kunne være praktisk at føre en sådan protokol i stedet for at give de daglige meddelelser, bl. a. på grund af afstandsforholdene, har man i stk. 4 i forslaget optaget en dertil sigtende bestemmelse. Man har samtidig i forslaget optaget en begrænsning til 2 år af det tidsrum, protokollen skal opbevares.

Til § 13.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til F. § 20. Med hensyn til stk. 2 bemærkes, at tilsvarende bestemmelser findes i T. § 7, stk. 2, andet led, og § 9, stk. 4.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til T. § 10, idet man dog ved en mindre ændring har villet tydeliggøre vedkommende udlændinges pligt til at afholde udgifterne af egne midler.

Til § 15.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til T. § 8, stk. 2, dog at viseringsgebyret forhøjes fra 4 til 5 kr. og i tilfælde, hvor der søges om forlænget opholdstilladelse for sent, fra 8 til 10 kr. Udenfor bestemmelsen falder de af danske repræsentationer i udlandet foretagne viseringer, for hvis vedkommende der gælder særlige af udenrigsministeriet fastsatte gebyrer, hvis størrelse i overensstemmelse med gensidighedsprincippet afhænger af statsborgerforholdet for den person, der søger om visum.

Det har været under overvejelse i stedet for fastsættelsen af forhøjet gebyr i tilfælde, hvor forlængelsen af opholdstilladelsen af en